บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนทดลอง และหลังทดลอง (One-group Pretest-Posttest Design) ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงแผนการดำเนินการทดลอง

ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
O_1	X	O_2

เมื่อ O_1 แทน การทดสอบก่อนได้รับการทดลอง

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

O_2 แทน การทดสอบหลังได้รับการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนพิชัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 5 ห้อง 176 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนพิชัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 1 ห้อง จำนวน 33 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อิงเนื้อหาในหนังสือ 맞춤 한국어 1 จำนวน 4 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 คาบ รวม 12 คาบ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

2.1 แบบวัดทักษะการฟัง เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนรวม 15 คะแนน ทดสอบความเข้าใจภาษาที่ใช้ในการสื่อสารโดยให้นักเรียนฟังข้อความสั้นๆ แล้วเลือกภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน ฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม และฟังประโยคแล้วเลือกคำที่ได้ยินเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

2.2 แบบวัดทักษะการพูด เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ คะแนนรวม 20 คะแนนซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

2.2.1 การสนทนาโต้ตอบกับคู่สนทนาในหัวข้อที่ครูผู้สอนกำหนดจำนวน 1 เรื่อง (10 คะแนน) เกณฑ์เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

1. ด้านความคล่องแคล่วในการพูด

2 คะแนน	พูดได้เป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว
1 คะแนน	พูดติดขัดบางครั้ง ตะกุกตะกัก
0 คะแนน	พูดเป็นคำไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค

2. ด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค

2 คะแนน	เลือกใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคถูกต้องเหมาะสม
1 คะแนน	เลือกใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดบางส่วน
0 คะแนน	เลือกใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดมาก

3. การนำเสนอเรื่อง

2 คะแนน	นำเสนอเรื่องได้อย่างน่าสนใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
1 คะแนน	นำเสนอเรื่องข้ามขั้นตอนบ้าง แต่สามารถติดตามเรื่องได้ตลอด
0 คะแนน	นำเสนอเรื่องไม่ต่อเนื่อง ไม่ชวนติดตาม

4. ด้านการออกเสียง

2 คะแนน	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง
1 คะแนน	ออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน พอเข้าใจ
0 คะแนน	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่เข้าใจ

5. การแสดงท่าทางประกอบการพูด

2 คะแนน	แสดงสีหน้า ท่าทางที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ดีมาก

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1 คะแนน แสดงสีหน้า ท่าทางที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์บางครั้ง

0 คะแนน ไม่แสดงสีหน้า ท่าทาง เป็นการพูดแบบการอ่านหรือท่องจำ

2.2.2 การถาม-ตอบระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนจำนวน 5 ข้อ (10 คะแนน) เกณฑ์การให้คะแนนมี ดังนี้

2 คะแนน พูดสื่อสารชัดเจน ตรงประเด็น ใช้ภาษาถูกต้อง พูดเป็นธรรมชาติคล่องแคล่ว

1.5 คะแนน พูดสื่อสารได้ตรงประเด็น ค่อนข้างคล่อง แต่ใช้ภาษาผิดบ้าง

1 คะแนน พูดได้พอเป็นที่เข้าใจ แต่พูดตะกุกตะกัก

0.5 คะแนน พยายามพูดเป็นคำๆ แม้จะไม่สื่อความ

0 คะแนน ไม่พูดเลย

2.3 แบบวัดทักษะการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนรวม 15 คะแนน ทดสอบการอ่านออกเสียงในรูปแบบของความเข้าใจถึงความสอดคล้องระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์ และการทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการเลือกใช้ศัพท์ได้ถูกต้องในสถานการณ์ที่เหมาะสม บอกใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ความยาวไม่เกิน 5 ประโยค แล้วเลือกคำตอบให้ถูกต้อง และอ่านประโยคแล้วเรียงลำดับสถานการณ์

2.4 แบบวัดทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเติมคำตอบให้สมบูรณ์ จำนวน 15 ข้อ คะแนนรวม 15 คะแนน ซึ่งเป็นการทดสอบการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การเรียบเรียงประโยคที่ถูกต้อง และการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ด้วยการเติมข้อความสั้น ๆ หรือคำลงในประโยค

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ ซึ่งข้อคำถามจะเป็นเรื่องที่ครอบคลุมเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นในด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นโดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น

3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

ขั้นที่ 2 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1. ศึกษาดัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลีเบื้องต้น) โดยศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน แนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน รวมถึงกระบวนการวัดและประเมินผล

2. วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาเกาหลีเบื้องต้น) เพื่อวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหา

3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียดของแผน คือ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การวัดผลประเมินผล จำนวน 4 แผน ตามที่ได้วิเคราะห์ ดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง 자기 소개 จำนวน 3 คาบ
(การทักทาย การแนะนำตัวเองและการกล่าวลา)

แผนที่ 2 เรื่อง 나라 จำนวน 3 คาบ
(การเรียกชื่อประเทศและการบอกสัญชาติ)

แผนที่ 3 เรื่อง 물건 จำนวน 3 คาบ
(การเรียกชื่อสิ่งของในห้องเรียนและการบ่งชี้สิ่งของ)

แผนที่ 4 เรื่อง 시간 จำนวน 3 คาบ

(การบอกเวลา)

ตาราง 9 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (คาบ)
1	자기 소개 (การทักทาย การแนะนำตัวเองและการกล่าวลา)	นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้ ในเรื่องของการทักทาย การแนะนำตัวเองและการกล่าวลาเป็นภาษาเกาหลีได้ 1. ฟังและพูดสนทนาโต้ตอบ (K,P) 2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 3. เขียนคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 4. บอกความหมายและแสดงความเคารพด้วยการโค้งคำนับแบบเกาหลี (K,P,A)	3

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตาราง 9 (ต่อ)

2	나라 (การเรียกชื่อประเทศและการบอกสัญชาติ)	นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้ ในเรื่องของการเรียกชื่อประเทศและการบอกสัญชาติเป็นภาษาเกาหลีได้ 1. ฟังและพูดสนทนาโต้ตอบ (K,P) 2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 3. เขียนคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 4. บอกประโยชน์ของการให้และขอข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น (K,P,A)	3
3	물건 (การเรียกชื่อสิ่งของในห้องเรียนและการบ่งชี้สิ่งของ)	นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้ ในเรื่องของการเรียกชื่อสิ่งของในห้องเรียนและการบ่งชี้สิ่งของในห้องเรียนเป็นภาษาเกาหลีได้ 1. ฟังและพูดสนทนาโต้ตอบ (K,P) 2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 3. เขียนคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 4. บอกประเภท กฎการใช้ และความสำคัญของคำบ่งชี้ในภาษาเกาหลี(K,P,A)	3
4	시간 (การบอกเวลา)	นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้ ในเรื่องของนับตัวเลขแบบเกาหลีและแบบจีน และการบอกเวลาเป็นภาษาเกาหลีได้ 1. ฟังและพูดสนทนาโต้ตอบ (K,P) 2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 3. เขียนคำศัพท์ ประโยค และข้อความสั้นๆ (K,P) 4. บอกความสำคัญของคำบอกช่วงเวลา (K,P,A	3

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปหาคุณภาพต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระทั้งหมดที่จะทำการทดสอบ

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นประกอบด้วย

• ด้านทักษะการฟังและการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 44 ข้อ

• ด้านทักษะการพูด เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ โดยการสนทนาโต้ตอบกับคู่สนทนา จำนวน 1 เรื่องและการถาม-ตอบกับครูผู้สอนจำนวน 8 ข้อ

• ด้านทักษะการเขียน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเติมคำตอบให้สมบูรณ์ จำนวน 22 ข้อ

โดยมีโครงสร้างการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นดังตาราง 10

ตาราง 10 โครงสร้างการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น

แผนที่	เรื่อง	จำนวนที่สร้าง				จำนวนที่ใช้จริง			
		ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน
1	การทักทาย การแนะนำตัวเองและการกล่าวลา	4	2	4	4	2	1	2	2
2	การเรียกชื่อประเทศและการบอกสัญชาติ	6	2	6	6	3	1	3	3
3	การเรียกชื่อสิ่งของในห้องเรียนและการบ่งชี้สิ่งของ	6	2	6	6	3	2	3	3
4	การบอกเวลา	6	2	6	6	3	1	3	3
	รวม	**22**	**8**	**22**	**22**	**15**	**5**	**15**	**15**

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปหาคุณภาพต่อไป

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติและแบบวัดเจตคติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น

2. กำหนดวัตถุประสงค์และสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งข้อคำถามจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นในด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

3. สร้างแบบวัดเจตคติที่มีข้อความที่ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการจะวัด จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย ด้านความรู้ จำนวน 6 ข้อ ด้านความรู้สึก จำนวน 8 ข้อ และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 6 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้เกณฑ์แปลผลของลิเคิร์ท เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ

1. การหาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ
2. การหาคุณภาพเครื่องมือโดยการทดลองใช้

1. การหาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. สร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างและประเด็นที่ต้องการประเมิน ลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดข้อความที่เป็นองค์ประกอบที่ต้องการประเมิน ประกอบด้วย ความถูกต้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลประเมินผล ให้ผู้ประเมินพิจารณาแต่ละข้อคำถาม โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนและเกณฑ์ตัดสินระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด
4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก
3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง
2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย
1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถาม และความตรงตามเนื้อหาของข้อคำถาม ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ดร.จุฑามาศ บุญชู อาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาเกาหลี

อาจารย์ศศิวรรณ นาคคง อาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาเกาหลี

4. นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ท ดังนี้

เกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 102)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เกณฑ์เฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ข้อใดมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3.51 นำไปปรับปรุง ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ทุกแผนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ดังแสดงในภาคผนวก

5. ผู้วิจัยปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในด้านสื่อการสอน โดยใช้ภาพประกอบที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีขั้นตอนการหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นชุดเดียวกับผู้เชี่ยวชาญที่หาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

3. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป ไว้จำนวน 74 ข้อ ผลการประเมินความสอดคล้องพบว่าข้อสอบทั้ง 74 ข้อ มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 ดังแสดงในภาคผนวก แสดงว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดได้จริงตามจุดประสงค์ของการวัดความสามารถ

1.3 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีขั้นตอนการหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาค่า IOC

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

0 เมื่อไม่แน่ใจข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

3. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้นโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบวัดเจตคติต่อการเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าใช้ได้ทั้ง 20 ข้อ ดังแสดงในภาคผนวก

2. การหาคุณภาพเครื่องมือโดยการทดลองใช้

ในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น โดยการทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนดำเนินการทดลองจริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ เพื่อขออนุญาตดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ระหว่างวันที่ 3 สิงหาคม 2559 ถึง 15 กันยายน 2559 รวม 12 คาบเช่นเดียวกับเวลาที่ใช้จริง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการหาคุณภาพดังนี้

หลังจากที่นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยทำการทดลองใช้แผนการเรียนรู้นั้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิชัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่อง ความเหมาะสมกับเวลา สื่อ วิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน และทำการจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนดำเนินการทดลองจริง ผลการทดลองใช้พบว่า ขั้นการนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกไม่พบปัญหาใดๆ แต่พบปัญหาในขั้นการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร กล่าวคือ เวลาในการทำกิจกรรมบางกิจกรรมใช้เวลามากเกินไป ผู้วิจัยจึงปรับและลดปริมาณกิจกรรมให้กระชับกับเวลาและเหมาะสมก่อนนำไปใช้สอนจริง

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีขั้นตอนการหาคุณภาพดังนี้

แบบทดสอบปรนัย (ทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน)

1. หลังการทดลองสอนตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 4 แล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิชัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 66 ข้อ ดำเนินการทดสอบและตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละคนแล้วทำการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

2. พิจารณาข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ มีดังนี้

แบบทดสอบทักษะการฟัง พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.26-0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24-0.59

แบบทดสอบทักษะการอ่าน พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.32-0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24-0.71

แบบทดสอบทักษะการเขียน พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.23-0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24-0.65

3. จากนั้นผู้วิจัยนำข้อสอบแต่ละฉบับที่คัดเลือกไว้แล้ว ฉบับละ 15 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR-20 ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ผลคือ

แบบทดสอบทักษะการฟัง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.78 แบบทดสอบทักษะการอ่าน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.76 และแบบทดสอบทักษะการเขียน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.73

4. นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพและปรับปรุงแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

แบบทดสอบภาคปฏิบัติ (ทักษะการพูด)

1. นำแบบทดสอบการสนทนาที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิชัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการทดสอบและตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81

3. นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพ ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

2.3 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น มีขั้นตอนการหาคุณภาพดังนี้

1. หลังจากทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น จำนวน 20 ข้อ เพื่อหาคุณภาพของวัดแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น

2. นำผลคะแนนของแบบวัดเจตคติ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในการทดลองจริงทั้งฉบับ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้แจงวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น จำนวน 4 แผนๆ ละ 3 คาบ ดังนี้

ตาราง 11 แสดงกำหนดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วันที่	เรื่อง	รายการปฏิบัติ
8 พ.ย.59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
9 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3
15 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
16 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3
22 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
23 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3
29 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 1-2
30 พ.ย. 59	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ขั้นที่ 4 หลังการทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จสิ้นลง ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ตรวจให้คะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาเกาหลีเบื้องต้น แล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. นำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที t-test แบบ Dependent Samples

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับผลรวมความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 122)

จากสูตร $P = \frac{f}{n} \times 100$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 123 - 124)

จากสูตร $\overline{X}$ = $\sum \frac{X}{n}$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 126)

จากสูตร S.D. = $\sqrt{\frac{\sum (X - \overline{X^2})}{n-1}}$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

4.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบของแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 80)

จากสูตร IOC = $\frac{\sum R}{N}$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 84)

จากสูตร $P = \frac{\text{จำนวนคนที่ตอบถูก}}{\text{จำนวนคนสอบทั้งหมด}}$

3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2550 : 212)

จากสูตร $r = \frac{H-L}{n}$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

n แทน จำนวนคนสอบเพียง 50 %

H แทน จำนวนคนตอบข้อนั้นจากกลุ่มสูง

L แทน จำนวนคนตอบข้อนั้นจากกลุ่มต่ำ

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2550 : 212)

จากสูตร $r_{tt} = \frac{k}{k-1}\left[1-\frac{\sum pq}{S^2}\right]$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

โดยที่ $S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X^2)^2}{n(n-1)}$

เมื่อ n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

5. ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2552 : 158)

จากสูตร $$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบวัด

n แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

4.4 สถิติทดสอบสมมติฐาน

1. ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent Samples ใช้คำนวณความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

D แทน ผลต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนการสอบก่อนและหลังเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

4.5 เกณฑ์การแปลผลคะแนน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 28) ได้กำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนเป็นระบบตัวเลข และระบบคำสำคัญสะท้อนมาตรฐานไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80-100	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60-79	หมายถึง	มีความสามารถในระดับดี

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40-59	หมายถึง	มีความสามารถในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 20-39	หมายถึง	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 20	หมายถึง	มีความสามารถในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

เกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดเจตคติ มีเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2552 : 68)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีเจตคติในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับไม่ค่อยดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีเจตคติในระดับไม่ดี

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม